

Efter de nye regler for kontanthjælp vil en ikke-forsørger modtage 6.634 kr. pr. måned før skat og en forsørger 8.852 kr. før skat. I 1994 vil en ikke-forsørger dog modtage 5.546 kr. pr. måned før skat.

Med sædvanligt personfradrag og en gennemsnitlig skatteprocent på 45 %, modtager ikke-forsørgere, omregnet til skattefrit beløb på helårsbasis, ca. 57.000 kr. pr. år (i 1994 ca. 49.800 kr. pr. år) eller ca. 14.200 kr. for en 3-måneders periode.

For forsørgere er det skattefrie beløb på helårsbasis ca. 71.600 kr. pr. år eller ca. 17.900 kr. i en 3-måneders periode.

Hvis repatrieringsbeløbene skal svare nogenlunde til den faste ydelse efter bistandslovens § 37 i en sådan 3-måneders periode, synes det rimeligt at regne med, at en ikke-forsørger skal modtage ca. 15.000 kr. i form af en skattefri repatrieringsydelse (etableringshjælp), og at en »standardfamilie« på 2 voksne og 2 børn skal modtage ca. 40.000 kr.

Dette indebærer, at den skattefri repatrieringsydelse (etableringshjælp), hvis der opereres med differentierede satser pr. voksen henholdsvis pr. barn, højst må udgøre ca. 15.000 kr. pr. voksen og ca. 5.000 kr. pr. barn.

Det særlige tillæg til personer med stor forsørgerbyrde eller høje boligudgifter, som finder anvendelse i det bruttoficerede kontanthjælpssystem, vil der ikke blive behov for at anvende ved udmålingen af repatrieringshjælp, fordi den foreslåede ydelse til etableringshjælp som følge af den særlige takst på ca. 5.000 kr. pr. barn vil blive gradueret efter antallet af børn.

Med hensyn til det nærmere indhold af den foreslåede affattelse af bistandslovens § 47 a, stk. 2, nr. 3, bemærkes, at de fastsatte takster pr. person over eller under 18 år alene er et maksimum for omfanget af etableringshjælpen. I det omfang, pågældende selv har tilstrækkelige midler hertil, kan taksterne fraviges i nedadgående retning.

De fastsatte takster pr. person over eller under 18 år vil endvidere ifølge den gældende bestemmelse i bistandslovens § 47 a, stk. 5, blive reguleret en gang årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Til nr. 3

I bestemmelsens **stk. 1, 2 og 3** fastlægges, hvilke personer der er omfattet af forslaget om repatrieringshjælp.

Det drejer sig om personer med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, som med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de sidste 3 år.

Det følger af § 47 b, stk. 1 og 2, at personkredsen omfatter udenlandske statsborgere fra ethvert land med undtagelse af nordiske statsborgere og EU/EØS-borgere, som er undtaget fra at modtage repatrieringshjælp. Der henvises nærmere til de almindelige bemærkninger punkt 2.

Det er ikke en betingelse for at kunne modtage hjælp efter § 47 b, at betingelserne for at yde hjælp efter den etablerede ordning efter § 47 a ikke er opfyldt.

Den etablerede ordning for flygtninge m.fl. omfatter ud over flygtninge også den i bistandslovens § 47 a nærmere angivne personkreds, som har fået meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9. Det drejer sig typisk om personer, der er familiesammenført med en herboende flygtning, og personer med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2.

Personkredsen efter § 47 b vil således kunne omfatte personer, som også er omfattet af den etablerede ordning for flygtninge m.fl. De nærmere betingelser i § 47 b, herunder at de pågældende med henblik på varigt ophold lovligt skal have boet her i landet i mere end de sidste 3 år, skal dog være opfyldt.

Opfylder en ansøger betingelserne efter begge ordninger, må pågældende ved ansøgningen tage stilling til, hvilken af ordningerne der ønskes benyttet.

Personer med nær familiemæssig eller lignende tilknytning til en herboende, som har fået opholdstilladelse her i landet efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 1, vil også kunne benytte den nye ordning, uanset om den herboende er flygtning her i landet eller ej.

Bestemmelsen om 3 års ophold i § 47 b, stk. 1, skal ses i sammenhæng med reglen i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, sammenholdt med stk. 2, hvorefter en opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7, 8 eller 9, stk. 1 og stk. 2, ikke kan inddrages, fordi det grundlag, som er angivet i ansøgningen eller tilladelsen, var urigtigt eller ikke længere er til stede, hvis udlændingen med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de sidste 3 år.

3-årsfristen efter udlændingelovens § 19 begynder at løbe fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregistret eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet for ansøgningens indgivelse, jf. udlændingelovens § 27, stk. 1.

Endvidere indeholder udlændingelovens § 27, stk. 2 og 3, bestemmelser om, at visse typer af ophold her i landet ikke anses for lovligt ophold i udlændingelovens § 19's forstand.